

faae Noget i Stedet for muligvis ikke at faae Noget.

Krigsministeren (Gaffner): Den Høvedanke, der er reist af de to ærede Medlemmer, der have udtalt sig om Lovforslaget, gaar, saa vidt jeg har kunnet opfatte den, ud paa, at den af Landstinget tidligere indsatte Bestemmelse i § 2 er ubelabt. Den ærede Landstingsmand for Ribe (Riær) udtalte, at Udtagelsen af denne Bestemmelse af Loven, bevirkede, at den under de sandsynlige Forhold vilde være mindre brugelig, og den ærede sidste Laler (Sonquiéres) mente ligeledes, at det var overordentlig skadeligt, at denne Bestemmelse var tagen ud af Loven. Jeg tror dog, at de ærede Medlemmer betragte dette noget for mørkt. Jeg tror virkelig ikke, at der ligger den Betydning i den Forandring, der er foretagen i Lovforslaget, som de ærede Medlemmer se. Jeg har sat Pris paa at faae vedtaget en Lov om Hærens Forsyning med de i Tilfælde af Krigsberedskab manglende Heste og Vogne, i Stedet for, at Krigsbestyrelsen skulde være henvisst til at tage sin Tilflugt til en provisorisk Lov, naar Krigsberedskab indtraadte. Det kan være af Bigtighed for Krigsbestyrelsen at tilveiebringe de fornødne Heste og Vogne for at sætte Hæren i Krigsberedskab, uden at det vækker nogen Opmærksomhed, og dertil vil man være i Stand, naar man har en Lov af det Indhold som det her foreliggende Lovforslag. Man foretager Fordelingen saaledes, som Lovforslaget bestemmer, over hele Riget, og man trækker efterhaanden de Heste og Vogne ind, som man mener nærmest at have Brug for. Men, sig de ærede Medlemmer, der er Sandsynlighed for, at man ikke kan effektuere Udskrivningen over hele Landet, og derfor er det af Bigtighed, at en saadan Bestemmelse findes i Lovforslaget som den, der var indsat af Landstinget. Naar kan man ikke effektuere Udskrivningen over hele Landet? Det er, naar Forbindelse mellem Landsdelene er afbrudt, og saa er Tilstanden den, at der ikke er nogen Betænknelighed for Krigsbestyrelsen ved at udstede en provisorisk Lov, der bestemmer en anden Fordeling; saa udskriver man paa Sjælland, Fyen eller Sjælland det Antal Heste, som behøves for den Del af Hæren, der findes der, og som man ikke kan skaffe tilveie fra de andre Landsdele. — Det ærede Medlem fra Ribe (Riær) fandt, at Lovforslaget havde rent forrykket det Grundlag, hvorpaa Regjeringsforslaget i forrige Samling hvilede, idet det efter det foreliggende Lovforslag ikke mere vare Heste-eierne, hem det paahvilede at udrede Hestene, men derimod Kommunerne. Det tror jeg ikke kan siges at være Tilfældet. Lovforslaget paa-lægger Heste-eierne Forpligtelse til at afgive deres Heste i Tilfælde af Krigsberedskab, og ligesom efter det tidligere Lovforslag overdrages det til Kommunerne at udtage disse Heste og fremstille dem

paa Mønstringsstedet for de til deres Udtagelse udnævnte Kommissioner. Man har kun i § 3 givet Kommunalbestyrelserne en Afgang til, om de maatte foretrække det, at skaffe Hestene tilveie ved Kjøb istedetfor at udtage dem hos Heste-eierne, men for at ikke denne Bemyndigelse skal blive misbrugt af Kommunalbestyrelserne, er den Bestemmelse sat ind i § 4, at, saafremt de Heste, som indkjøbes, ikke ere antagelige, kommer Kommunens Kasse til at bære de Udgifter, som derved blive foranledigede. Nu tror jeg nok, at, naar der er en saadan Bestemmelse i Loven, ligger deri en overordentlig stærk Opfordring for Kommunalbestyrelserne til ikke blot at tilveiebringe Hestene, men ogsaa tilveiebringe dem i saa gode og dygtige Exemplarer, som det overhovedet er dem muligt. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at efter det tidligere Lovforslag vare Kommunerne angerløse, naar de ikke kunde tilveiebringe det fornødne Antal brugbare Heste i Kommunerne. Ja, det er ganske vist, at, naar Kommunalbestyrelserne kunde godtgjøre, at der ikke fandtes brugbare Heste i Kommunen, kunde man ikke paa-lægge dem noget Ansvar, men det er forøvrigt vistnok utenkelig, at noget Saadant kan indtræffe, og havde en Kommunalbestyrelse ikke for Mønstringskommissionen fremstillet de brugbare Heste, som fandtes i Kommunen, indeholdt jo det tidligere Lovforslag en Bestemmelse om, hvorledes man kunde ramme den for udvist Forsømmelighed. Naar der desuden, saaledes som Tilfældet er i § 4, er givet Kommissionerne den fornødne Myndighed til selv at lade Heste udtage i Kommunerne, og Dvrighederne paa Forlangende af Kommissionerne skulle være disse behjælpelige hermed, tror jeg, at der er tilveiebragt tilstrækkelig Sikkerhed for Krigsbestyrelsen. Jeg kan saaledes ikke skjønne rettere, end at Lovforslaget i den Stikfelse, hvori det her foreligger for det høie Thing, er tilfredsstillende for Krigsbestyrelsen.

Riær: Der kan selvfølgelig Intet indvendes mod Rigtigheden af den Udtalelse, der fremkom fra den høitærede Ministers Side i Henseende til det sandsynlige Tilfælde, at Udskrivningen over hele Landet ikke vilde være mulig, at der nemlig i saa Tilfælde kunde hødes derpaa ved en provisorisk Lov, eller ved at Krigsbestyrelsen gjør Indkjøb ved Hjælp af de Midler, der stilles til Regjeringsens Raadighed. Det er jo ogsaa kun en Bekræftelse paa, hvad jeg tillod mig at sige før, at i denne meget sandsynlige Situation er Loven usyldestgjørende og kan ikke bruges, hvorimod Loven med den tidligere Tilspjelse til § 2 omfattede ogsaa Udskrivninger over Dele af Landet. Min Bemærkning om, at der er foregaaet to væsentlige Systemskifter, nemlig, at den forberedende Virksomhed fra Kommunalbestyrelsernes Side er bort-falden, og at man er gaaet over til en Udredelse af Kommunen, saaledes at mangelfuld Udredelse